

La cacera del mamut

Comèdia prehistòrica per a joves

tetx original
de

Joan Salvador

Personatges

Membres del Clan dels Turons:

- 1- **Cap del clan**, *home just i bondadós*
- 2- **Nhur**, *dona del cap, mare de la Daina, en realitat és la que mana el Clan*
- 3- **Bruixot**, *home savi i remeier*
- 4- **Daina**, *noia molt espavilada, filla del cap*
- 5- **Poltre**, *líder organitzador*
- 6- **Resquills**, *fabricant d'estrís de pedra*
- 7- **Ós mandrós**, *el més fort del Clan, però mandrós*
- 8- **Esparver**, *guaita la cacera a distància i vigila el campament*
- 9- **Llebre**, *el que més corre*
- 10- **Fogueres**, *l'encarregat de fer el foc i mantenir-lo*

Membres del Clan del Mar:

- 11- **Bruna**, *noia que li agrada en Poltre*
- 12- **Home 1**
- 13- **Home 2**
- 14- **Home 3**

A l'obrir teló, uns pocs membres del Clan dels Turons estan dins una cova al voltant d'un foc, que està al costat oposat de l'entrada de la cova. Estan espertant que tornin els caçadors que fa dies que varen marxar. En Fogueres, davant del foc, l'està remenant i els altres més o menys al voltant.

Fogueres: Cap, hauríem de fer provisió de llenya, ja entrem al temps del gel i ens hem de preparar.

Cap: Bé, quan tornin els caçadors i reposin els posaré a recollir força llenya.

Nhur: Ja haurien d'haver tornat.

Cap: No et preocupis, dona, només fa dos dies que es retarden.

Nhur: En el rebost no queda gens de carn, ni seca ni fumada.

Cap: És d'esperar que algún animal gros caçaran!

Nhur: Què en penses tu, bruixot?

Bruixot: Fins que no arribin, no ho sabrem.

Nhur: Però m'estranya que triguin tant a tornar!

Bruixot: Potser és que han caçat grans animals i els hi costa de transportar.

(Entra el Mestre Esberlador)

Resquills: Escolteu, he vist un home que corria molt i no pot ser un altre que en Llebre, i això és senyal que els caçadors estan tornant.

Cap: Per fi ja són aquí. En Llebre ens dirà com els hi anat la cacera.

Nhur: Vaig a preparar alguna cosa de menjar.

Fogueres: Jo faré créixer la foguera perquè puguin escalfar-se i descansar.

Bruixot: En Llebre els deu portar molta avantatge, com que corre tant aquest xicot!
Bé, prepararé uns herbes que els donguin forces.

(Entra extenuat en Llebre, se'n va directe a la vora del foc, la dona del Cap el tapa amb una pell i el Bruixot li dóna un tassó amb una infusió, el Cap s'apropa i seu davant d'ell amb un tamboret folrat amb pell)

Cap: Benvingut Llebre, reposa i quan recuperis l'alè conte com ha anat la cacera.

(En Llebre s'acaba de beure la infusió, respira a fons)

Llebre: Honorable cap, he deixat a la colla no gaire lluny d'aquí, aviat arribaran.

Nhur: Estan tots bé? Hi ha algú ferit?

Llebre: No, estan tots bé. Estem cansats, però bé.

Cap: I la Daina, com s'ha portat?

Llebre: Honorable, ha estat molt valenta i treballadora.

Cap: I la cacera, com ha anat? Heu aconseguit algun animal gran?

Llebre: Em sap greu dir-vos que no hem tingut sort, doncs quan ja havíem cercat un ramat de búfals, el foc d'un incendi llunyà els ha espantat i han trencat el nostre setge, i l'únic que hem pogut portar són un porc senglar i sis conills, aus, fruits, ous...

Nhur: Amb això no passarem el temps del gel.

Bruixot: Ja sento la veu dels caçadors, ara sí que estan aquí.

(Entren els caçadors tots alhora, la Daina s'avança corrents a abraçar la seva mare)

Daina: Mare, pare, ja hem tornat!

(El Cap s'apropa a ells i els abraça a tots, un per un, i mentrestant van seient al voltant del foc de cara a públic. El Cap seu al seu tamboret, mentre la Nhur i el Bruixot reparteixen tassons amb menjar. Han deixat davant d'ells les llances i farcells, un tant desorganitzats)

Cap: *(Aixecant-se de la cadira es dirigeix a tots)* Benvinguts caçadors, descansau, recupereu forces.

Poltre: Venerable Cap, sentim vergonya per tornar de la caçera amb poques peces i peti tes.

Cap: Estimat Poltre, ara lo important és que heu tornat.

Poltre: Però dins de poc vindrà la neu i el gel.

Cap: Això és cert, però ara toca descansar, demà en parlarem.

Nhur: Apa, apa, mengeu i reposeu, ja trobarem solucions, veritat Bruixot ?

Bruixot: Sí, és cert, ara no és hora de preocupar-se, demà farem un ritual i decidirem el que farem, vinga dormiu, dormiu.

(Tots els caçador, s'estiren en el mateix lloc on estan asseguts, la Nhur i el Bruixot els tapen, i en Fogueres posa llenya a la foguera)

Fogueres: I vosaltres poseu-vos a dormir, que jo vetllaré que no s'apagui el foc.

Nhur: No, dormiu vosaltres, que demà teniu molta feina, jo vigilaré.

Bruixot: D'acord *(es tomba a dormir i també en Fogueres)*

(Nhur seu al costat de la foguera i remena el foc, s'ha fet de nit i tot està silenciós, tots dormen, pel forat de l'entrada de la cova es veu la lluna, que molt lentament ha anat sortint, Nhur la mira i canta una cançó lenta i suaument)

Nhur: Oh lluna, lluna,
la teva llum no escalfa,
però ens il·lumina la nit
quan el sol s'amaga.

Oh foc, foc
ets un sol en petit,
ens dones llum i escalfor
i allunyes bèsties i perills.

Ja falta poc, ja falta poc,
perquè neixi el dia,
el cel ja està rogent
amb flames d'or

(Es fa de dia, poc a poc es desperten els caçadors, la Daina s'aixeca i s'apropa a la seva mare i seu al seu davant)

Daina: Bon dia mare, em sembla que no has dormit !

Nhur: Ja ho faré després.

Daina: Jo donaré de menjar als caçadors.

Nhur: Ets molt amable Daina, així descansaré.

(La Daina surt i torna amb un cistell amb fruita, pomes, peres, nous, avellanes, i els ofereix als caçadors, que s'ho mengen asseguts, s'aixeca en Poltre)

Poltre: Bon dia companys, que agradable és estar altra cop a la cova, veritat?

Ós mandrós: *(Que encara està tombat a terra)* No cridis tant, vull dormir una mica més.

Llebre: Ós mandrós, tu sempre vols una mica més, una mica més de menjar, una mica més de dormir... *(tots riuen)*

Ós mandrós: *(Des del terra tombat)* Només una mica mes...!

(S'aixequen el Cap i el Bruixot, el Cap seu en el tamboret i el Bruixot es queda dret al seu costat)

Poltre: *(Dret, dóna ordres als caçadors)* Companys, recolliu les armes i estris i formem una rotllana per escoltar les paraules del Cap.

(Tots recullen les armes, les deixen en un racó i seuen en rotllana davant del Cap)

Cap: Estimats caçadors, de vosaltres depenem tot el clan, i donat que estem en portes de les glaçades, i disposem de poc menjar, heu de cercar com aconseguir-ne més o passarem molta fam, i també portar llenya abans del gel.

Ull viu: Hauríem de tornar a sortir de cacera, abans que nevi.

Resquills: Ja ho hem intentat, i ara no disposem de tant de temps.

Bruixot: A més els animals ja han comensat a emigrar a llocs més càlids.

Daina: I si emigréssim també nosaltres darrera dels animals ?

Esparver: No tenim cap seguretat de trobar una altra cova.

LLebre: Jo podria avançar-me i cercar un refugi...!

Poltre: Però no hi ha temps de preparar-ho, no aniríem gaire lluny i ens atraparia la neu.

Daina: Ho poseu molt negre tot això, segur que hi ha alguna solució.

Bruixot: La situació és greu, però no desesperada; és cert que esperàvem una bona cacera, però no ha sigut així, i vosaltres no sou culpables de que els búfals s'espantessin amb el foc.

Daina: I que podem fer?

Cap: De moment fer el que tenim més a la vora, omplir de llenya el fons de la cova per que se sequi, després fer les racions de menjar més petites i per últim caçar qualsevol animaló per petit que sigui, ous dels nius i els fruits dels arbres que quedin.

Poltre: Doncs no parlem més i ens posem a la feina.

Ós mandrós: Home, parlem una miqueta més.

Nhur: *(S'apropa al centre del cercle, se'ls mira en silenci a tots i diu)*
Crec que tinc una solució. *(Tots queden muts i espectants)*

Cap: Parla, parla.

Nhur: Només hi ha un animal que podem caçar, perquè no emigra fins després de nevar, i això ens donaria temps de preparar-nos, i amb un de sol ja en tindriem prou.

Bruixot: De quin animal estàs parlant?

Nhur: Ja el coneixeu...*(petita pausa)* el mamut.

Tots: El mamut...?

Nhur: Sí, és prou gran com per tenir carn durant força temps, si la conservem, és clar.

Resquills: Però Nhur, mai ningú ha caçat un mamut, jo no sabia com fer-ho.

Cap: És molt el risc i cap seguretat d'èxit.

Ós mandrós: És més perillós que tres lleons junts, una mica més

Esparver: No una mica més... moltíssim més.

Nhur: Doncs no hi veig cap altra sortida.

Poltre: Crec que te raó la Nhur, si aconseguíssim caçar una animal així de gran podríem sobreviure tot el temps del gel.

Ós mandrós: Fins i tot, una mica més.

LLebre: Això ja ho veiem, però el que no veiem és com caçar-lo .

Esparver: No crec que siguem prou caçadors ni tenim les armes adequades .

Resquills: Les nostres llances poc mal farien amb el pelatge tan gruixut que té.

Poltre: L' Esparver té raó, som pocs per encercar a un mamut, ens esclafaria de seguida.

Daina: Però podríem observar quins són els seus moviments, i aprendre els seus costums i trobaríem els seus punt febles.

Cap: Això està bé Daina, però es necessita temps per espiar a un animal, i només dispo sem d'una lluna nova fins que comenci el glac.

(De sobte, el Bruixot amb gestos indica que calli tothom i es queda quiet parant l'orella doncs ha escoltat alguna cosa)

Bruixot: Silenci , he sentit alguna cosa sospitosa...! *(Tots resten en silenci i espectants, el Bruixot s'apropa a l'entrada de la cova a mirar)*

Ràpit, ràpit agafeu les armes i amagueu-vos, algú s'apropa.

(A l'entrada de la cova, apareix una noia temerosa, però decidida, amb una llança a punt de llançar, els caçadors la cerquen amb cautela apuntant-la amb les llances, el Cap els ordena fer baixar les armes).

Cap: Baixeu les llances, és una dona i sembla que ve sola, però vigileu per si ve algú més.

Esparver: Cap, jo vigilaré.

(L'Esparver surt ràpidament fora de la cova a vigilar)

Cap: Apropa't dona, no et farem cap mal.

(La noia encara té la llança alçada, però la baixa lentament, se li apropa la Daina oferint-li un tassó amb aigua)

Daina: Tranquil·litzat, sigues benvinguda, té beu aigua i reposa.

Bruna: Gràcies, sou persones de bé, tenia por.

Nhur: Vine, seu amb nosaltres i explica'ns que fas sola aquí.

(Les tres dones seuen al voltant de la foguera, el cap s'aixeca i dóna ordres als caçadors)

Cap: Estimats caçadors, si encara teniu forces aneu a cercar llenya per passar el temps del fret.

(Entra l'Esparver)

Llebre: Jo ja he dormit i tinc forces.

Esparver: Jo també hi aniré.

Poltre: Jo no estic cansat.

Ós mandrós: Jo vull dormir una miqueta més...

(Tots riuen)

Poltre: Doncs tu, Ós Mandrós, carregaràs... (pausa) una mica més ... (pausa) de llenya.
(Tots riuen) Anem companys. Cap, ja ens espavilarem per menjar.

(Els caçadors agafen llances i cordes i surten de la cova)

Bruixot: Aniré a cercar mel i herbes remeieres.

(El Cap diu que sí amb el cap com saludant, el Bruixot el respon respetuosament i surt de la cova. El Cap seu a prop de les tres dones que estan parlan entre elles al voltant del foc)

Cap: Què explica aquesta jove, com ha arribat fins aquí?

Daina: Es diu Bruna, ens ha explicat que fa tres dies que va sortir del seu poblat.

Nhur: I que varen anar a caçar a una platja per trobar menjar diferent.

Daina: I que...

(El Cap aixeca la mà por fer-les callar)

Cap: Prou, prou... que sigui ella que ho expliqui.

Bruna: Volíem anar amb els meus germans a unes cales on trobaríem lleons marins i foques.

Daina: I com que per la platja era difícil d'arribar-hi, van anar vorejant per la muntanya.

Cap: Daina, calla, i deixa parlar la Bruna.

Nhur: Però tot això ja ens ho ha explicat!

Cap: Però estimada Nhur, jo no ho he escoltat.

Bruna: Vaig separar-me del grup per anar a buscar llenya i va començar a ploure molt fort, jo cridava els meus germans, però la pluja i el vent feia més soroll.

Nhur: I aquí els vares perdre.

Bruna: Sí, no sabia com tornar al campament.

Daina: I vares estar dos dies sola.

Bruna: Sí, però se cuidar-me, per les nits dormia dalt dels arbres, per les feres!

Cap: I com ens has trobat?

Bruna: Per la nit vaig veure la llum de la vostra foguera.

Nhur: Has tingut sort de trobar-nos.

Bruna: Us estic molt agraïda.

Cap: I ara què penses fer?

Bruna: No ho sé, voldria tornar al campament, però no sé per on.

Daina: Podries quedar-te amb nosaltres. Veritat, Cap?

Nhur: És clar que sí, oi Cap?

Cap: Sí, es pot quedar si vol, però expliqueu-li la dificultat que passarem en el temps del gel.

Bruna: Quina dificultat podeu tenir en una cova tan gran com aquesta?

Daina: La cova no es el problema, és el menjar.

Nhur: Els caçadors no han pogut portar prou menjar per passar el temps del gel.

Daina: I els animals més grans emigren i no sabem com viurem.

Bruna: Però els mamuts trigaran a emigrar.

Cap: Mai s'ha caçat un mamut, no podem.

Bruna: En el clan del Mar, cacem el mamut, i també altres animals, foques, lleons marins, peixos...

Nhur: Els teus saben com caçar un mamut?

Bruna: I tant! Porta molt feina, però no és tan perillós com sembla.

Nhur: Què no és perillós, dius? Com ho fan?

Bruna: Doncs es tracta de vigilar uns quants dies els ramats, sense que et vegin...

Nhur: Ja m'ho pensava això!

Daina: Segueix, segueix...

Bruna: Quan saps els seus costums, es fa un gran forat per on acostumen a passar, es tapa amb fulles i terra, procurant que el forat sigui en un lloc estret. Aleshores, amb torxes enceses, se'ls obliga a marxar en direcció al forat, i quasi sempre en cau un o altre dins del forat.

Daina: I un cop en el forat, ja és més fàcil caçar-lo!

Bruna: Després, la seva carn la salem, la fem fumada o secada, i així dura molt de temps i fins i tot la congelem en el temps del gel.

Nhur: Ja m'ho pensava que es podia fer!

Cap: Noia, m'has deixat bocabadat. Tu creus que nosaltres ho podríem fer?

Bruna: I tant! Sou caçadors i encara sou a temps de caçar un mamut.

Daina: Però no disposem de temps per preparar-ho tot, els observadors, fer el forat...

Bruna: Tinc un pla. Ajudeu-me a trobar el meu poblal i nosaltres us ajudarem a caçar un mamut.

Nhur: Em sembla molt raonable el teu pla.

Cap: Penso el mateix.

Daina: Quan més aviat ens posem en moviment, millor. Cap, si et sembla vaig a avisar els caçadors.

Cap: No cal, ja sento que tornen.

(Entra en Poltre que s'apropa al grup de dones i al Cap)

Poltre: Honorable Cap, hem deixat llenya plena fins dalt, no ens en faltarà en el temps del gel. Què més voleu que fem?

Cap: Estic molt content amb vosaltres, ara veniu tots per fer una reunió de consell, hem de prendre una decisió, i tu, Bruixot, invoca a les forces de la natura perquè el que decidim ens sigui beneficiós.

(Entren tots els caçadors, seuen en cercle deixant obert el centre prop del prosceni, el Bruixot alça les mans i el rostre i fa una cerimònia d'invocació)

Bruixot: Jo, el Bruixot d'aquest clan, crido a les forces de la natura perquè els nostres pensaments guin les decisions que siguin més beneficioses per a tots els membres del Clan dels Turons, que les caceres siguin propícies i que els animals sacrificats reneixin en el món dels seus avantpassats.

(Amb les mans creuades sobre el pit fa una reverència al Cap i seu entre els caçadors, el Cap indica a la Nhur, amb un gest de la mà, que parli)

Nhur: Benvolguts caçadors, mentre cercaveu llenya he pensat com proveir-nos de més menjar, i aquesta jove, la Bruna, ens ha proposat un pla.

Daina: Ens ha dit que l'únic que podem fer és caçar un mamut.

(Hi ha enrenou de sorpresa, d'incredulitat)

Tots: Això no és possible... no podem... no s'ha fet mai!...

(En Poltre es posa dret i alça la veu)

Poltre: Un moment. Companys, calleu, escoltem la proposta.

(Aldarull altre cop, tots parlen alhora)

Tots: Això no es pot fer... ella què sap... no podem...

Poltre: *(Alça altre cop la veu)* Companys, companys, escoltem-la, que ens expliqui com es fa i després valorarem si es pot fer o no.

(Altre cop aldarull)

Tots: Impossible... sortirà malament... no m'ho crec...

(S'aixeca el Cap i cridant fa fer silenci)

Cap: Calleu! *(Baixa una mica la veu)* Calleu i escolteu.

(Tots callen)

Nhur: Parla, noia.

(La Noia s'aixeca i se'ls mira a tots)

Bruna: Entenc els vostres temors, però jo mateixa he estat caçant mamuts.

(Aldarull altre cop)

Tots: Ens enganya... no pot ser... no és veritat...

Daina: Calleu, gent de la closca dura, deixeu parlar.

(Tots callen)

Noia: La gent del Clan del Mar fa molts anys que va aprendre a caçar mamuts.

Llebre: És molt perillós apropar-se a un mamut!

Bruna: És que no cal acostar-s'hi.

(Murmuri general)

Esparver: Com pots ferir un animal si no t'apropes?

Ós mandrós: Això, això, explica-ho una mica més.

Bruna: Us ho explicaré, si em deixeu.

Poltre: Tots calladets, eh? *(amenaçant)*

Noia: Es tracta de fer un parany als mamuts després d'observar-los alguns dies, i conduir el ramat amb torxes amb foc a un forat fet al terra disimulat amb branques i fulles, perquè algun mamut caigui i aleshores es remata.

(Tots callen pensant)

Poltre: Jo confio del tot en tu, però no tenim temps per espigar els mamuts.

Bruna: La gent del meu poblat us pot ajudar.

Esparver: I on és el teu poblat?

Daina: És a prop del mar, però ella s'ha perdut i no sap tornar, l'hauríem d'ajudar.

Llebre: Quant has trigat fins arribar aquí?

Bruna: Dos dies.

Poltre: Així no és tan lluny, ho podria buscar.

Nhur: I com és el teu poblat?

Noia: L'última vegada el vàrem plantar en la sorra tocant el mar. No gaire lluny de l'aigua hi havia dues petites illes de roques negres.

Bruixot: Jo conec el lloc.

Cap: I com s'hi pot anar?

Bruixot: Caminant en direcció al sol llevant.

Poltre: Honorable Cap, jo acompanyaré a la Bruna al seu poblat.

Bruna: Ets molt amable Poltre

Cap: Qui més estaria d'acord en acompanyar la noia al poblat?

(Es van aixecant tots, l'últim és l'Ós mandrós. El Cap se'ls mira en silenci un instant i diu) Doncs, ara a dormir i demà al matí anireu a cercar el poblat.

Esparver: *(Alçant la veu)* Silenci caçadors, amageu-vos, he sentit soroll de que algú s'apropa.

(Tots agafen la llança i es preparen amagant-se pels racons. Poc després, apareix un home a l'entrada de la cova i després el segueixen dos homes més. El primer inspecciona des de la porta i al no veure a ningú fa senyals per a que entrin els altres dos)

Home 1: Aquí hi havia gent i deuen haver marxat no fa gaire, encara hi ha foc encès.

Home 2: Anem amb compte que no sabem si són de fiar.

Home 3: Podem descansar aquí, després cercarem la nostra germana.

(La Bruna surt de l'amagatall)

Bruna: Germans, germans, estic aquí, estic bé.

Home 1: Per fi et trobem!

(A poc a poc surten de l'amagatall els caçadors amb les llances a punt)

Home 2: Vigileu nois!

(Es posen tots tres amb les llances apuntant. La noia amb gestos els atura a tots)

Bruna: Baixeu les llances, amics, aquests homes són els meus germans, són bona gent.

(A poc a poc tots baixen les armes i el cap s'apropa al grupet estirant el braç i saludant)

Cap: Benvinguts, veniu i descansau vora el foc.

(S'apropen i seuen al voltant del foc)

Bruna: Germans, he tingut molta sort de trobar aquest clan, m'han acollit, són bona gent.

Home 1: Us estem molt agraits per ajudar la nostra germana, fa tres dies la vàrem perdre enmig d'un fort vent.

Cap: La vostra arribada ha sigut providencial, doncs just anàvem a sortir per retornar-la al vostre poblat.

Home 1: Més gran és el nostre agraïment.

Poltre: A més de tornar-la, tenim una altra raó per anar al vostre poblat.

Bruna: Us ho explico, germans. Aquest clan ha tingut molt mala sort en l'última cacera abans del temps del gel, i l'única solució és poder caçar un mamut, i els vaig dir que si em portaven al meu poblat els podríem ajudar a caçar-lo, doncs ells són pocs i no tenen experiència en això.

Nhur: Si no ho fem així, no podrem resistir el temps del gel, i és possible que tots morim

de fam.

Home 2: Entenem el vostre problema i crec que si parlem amb el nostre cap també ho comprendrà i us podrem ajudar, fins i tot podríem caçar dos mamuts abans de que emigrin.

Cap: Els meus caçadors són valents, però no sabem com fer-ho.

Home 3: No us preocupeu, nosaltres us guiarem i ensenyarem.

Home 2: A canvi de que us ajudem, també ens podrieu ajudar.

Nhur: En que podem ajudar nosaltres?

Home 2: Fa una lluna que el nostre sanador va morir, i la Bruna, que estava aprenent amb ell, no ha pogut aprendre tot el que ell sabia de remeis i de cures, i ara necessitem algú que cuidi la salut del clan.

Daina: La Bruna es podria quedar amb nosaltres per aprendre del bruixot, o faries Bruna?

Bruna: Estic d'acord, Daina, ara mateix començaria a treballar amb el vostre bruixot.

Daina: Jo puc anar al teu poblat aquesta vegada, en se una mica de remeis

Home 2: Daina, ets tan bella com generosa, seria un bon tracte entre clans.

Nhur: Això està molt bé, i mentre la Bruna aprèn, el nostre bruixot anirà al vostre poblat cada vegada que us calgui, estàs d'acord Cap?

Cap: Totalment d'acord, i tu Bruixot?

Bruixot: Ajudaré quan calgui al Clan del Mar.

Cap: Doncs confirmem aquest pacte (*s'alça el Cap i apropant-se al del Clan del Mar i un per un s'agafen pels braços a l'alçada dels colzes i es toquen l'espatlla dreta d'un amb l'espatlla esquerra de l'altre, un costat i l'altre*).

Després d'aquest pacte, aneu tots a descansar i demà a trenc d'alba, els meus caçadors marxaran amb vosaltres al vostre poblat per iniciar la cacera del mamut, la Bruna la cuidarem fins que aprengui a ser remeiera i sanadora.

(Tots es preparen per dormir, alguns cap el fons de la cova, altres al voltant del foc. La Nhur, La Bruna i la Daina es queden assegudes prop del foc, totes altres estan estirats a terra dormint).

Nhur: Apa noies, poseu-vos a dormir, jo ja cuidaré el foc.

Bruna: No puc dormir, em fa molta il·lusió quedar-me amb vosaltres i aprendre a ser remeiera, a més us vull dir un secret, però no ho digueu a ningú.

Daina: Un secret? Conta, conta, que jo tampoc puc dormir.

Nhur: Hi ha un caçador vostre, que m'ha agradat molt des de que el vaig veure.

Nhur: Ah si..! I qui és?

Bruna: Em sembla que li dieu Poltre.

Daina: Mira-la aquesta, sap triar bé *(totes tres riuen)*. Doncs jo també tinc un secret.

Nhur i Bruna: *(Les dues alhora)* També?

Daina: M'agrada un dels teus germans, el mitjà, no se'com es diu...

Bruna: Crec que ell també et mira molt.

(D'entre els que dormen se senten unes veus que criden)

Resquills: Estem molt contents de que us agradin el Poltre o qui sigui, pero volem dormir.

Esparver: Parleu fluixet, que ens assabentem de tot *(totes riuen)* jajaja...!

Home 1: Prou de xerrameca, volem dormir.

Ós mandrós: I jo una miqueta més...!

Nhur: No els feu cas, noies, que el que tenen és enveja *(les tres riuen)* jajajaj...

Bruna: Anem, anem a dormir que els caçadors han d' estar descansats per demà.

Daina: Sí, és millor, que demà hi ha un llarg viatge i una important cacera.

(La Daina i la Brunna es posen a dormir al terra prop del foc mentre que la Nhur, asseguda prop la foguera remena el foc, alhora canta amb veu suau com una cançó de bressol)

Nhur: Descanseu, criatures,
descanseu.
que en sortir el sol
un nou dia tindreu.

Descanseu, criatures,
descanseu.
Que amb altra gent
un nou temps viureu

(Teló lentament)

FI